

арменци, за свои кандидати. Въпросътъ слѣдователно бѣше, не дали можехме, а дали трѣбваше да изберемъ само българи. Не липсваха и между нашитѣ директори — източно-румелийскитѣ министри — и между чуждестраннитѣ прѣдставители изпитани патриоти или искрени доброжелатели, които ни съвѣтваха да не бждемъ непримирими, да не се показваме крайни, а да дадемъ доказателства на зрѣлостъ, умѣреностъ и тактъ, като гласуваме и за нѣкои небългари. Като прѣдседател на областното събрание, азъ бѣхъ избранъ за проводникъ на тия съвѣти. Тогавашниятъ руски генераленъ консулъ въ Пловдивъ, покойниятъ князь Церетелевъ, който ни принесе незабравими услуги и при турскитѣ кланета на 1876 като управляещъ руското вице-консулство въ Пловдивъ и прѣзъ войната като доброволецъ и подиръ нея като втори руски прѣдставитель въ комисията по изработването на органическия уставъ (първиятъ бѣ полк. Шепелевъ), се бѣ увлѣкълъ и той отъ течението въ консулскитѣ крѣгове въ полза на една политика на неоправдано великодушие и много настоя прѣдъ мене и чрѣзъ мене да не избираме само българи. Но азъ отъ началото още си бѣхъ съставилъ друго мнѣние, което изложихъ и нему и на други устно. А за да настроя и общественото мнѣние въ сѣщия смисълъ, помѣстихъ въ в. Марица отъ 7 дек. една уводна статия, въ която, като говорѣхъ за българитѣ членове на областното събрание, казахъ между другото и слѣдното:

„Дали тѣ (българскитѣ депутати), откакъ взематъ прѣдъ видъ всички важни народни интереси, които ще се повѣрятъ на постоянния комитетъ, могатъ, безъ ущърбъ на тия народни интереси, да се покажатъ великодушни къмъ другитѣ елементи, прѣдставени прѣдъ областното събрание, ние оставаме тѣмъ да рѣшатъ. Отъ своя страна ние само това ще забѣлжимъ, че нашитѣ депутати трѣбва да погледнатъ на тоя прѣдметъ отъ чистонародна точка на зрѣние. Тѣ не трѣбва да забораваатъ, че не сж правителство, че не сж чиновници, назначени отъ главния управитель и одобрени отъ портата, та да сж длѣжни да се грижатъ не само за болшинството на тая областъ, а и за меншествата; тѣ сж прѣдставители, които длѣжатъ своя изборъ, своето почетно и високо назначение, изключително на българитѣ на тая об-